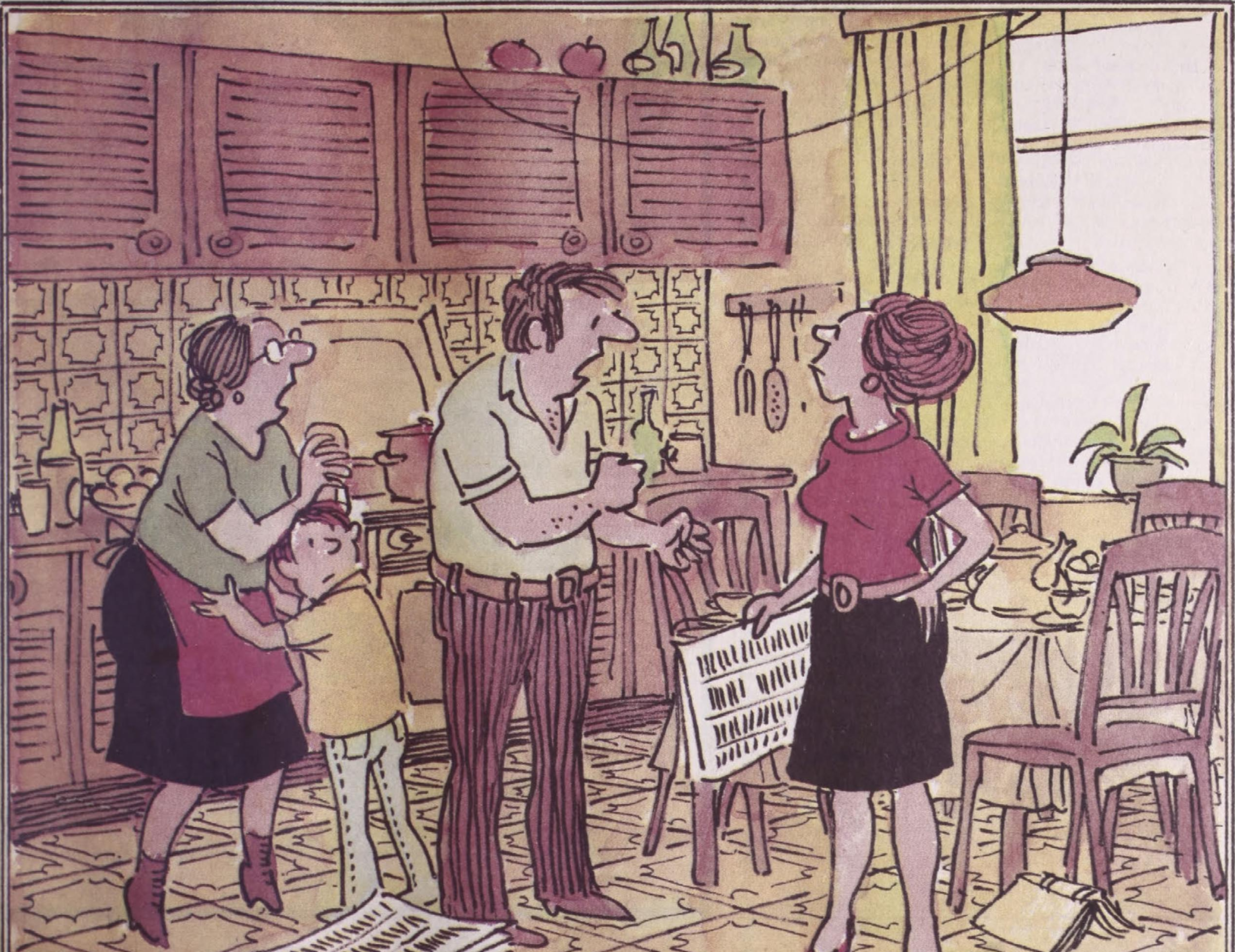
46. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM · Ára: 5,80 Ft · 1989. MÁJUS 3.

LUDAS MATYI

Brenner György rajza

KÁDERCSALÁD

– Ne csináljátok itt a gyerek előtt a pártszakadást!

7. old.

9. old.

8. old.

HOL SZORÍT A HAGYMA?

Rendhagyó módon szabadul meg eladhatatlan hagymakészletétől a Győr-Sopron Megyei Zöldért: ingyen adott belőle megyei kórházaknak, szociális otthonoknak, egyes üzleteiben a nyugdíjasoknak is ingyen osztottak egy-egy zacskóval és a nagyobb összeget költő vásárlókat szintén megajándékozták — olvasom egy hírben.

Ez valóban rendhagyó, mert a szabályos eljárás, tudjuk, az, hogy beszántják a felesleges terményt, vagy szemétbe dobják. Igaz, mire az akcióba belekezdtek, sok tonna hagyma már csírázásnak indult, de állítják, hogy fogyasztásra alkalmas. Akiknek jutott ingyen hagyma, szeletelése közben bizonyára így is könnyes szemmel gondolnak arra, hogy egy ilyen különleges akció részesei lehetnek.

Cipőből ugyancsak többmillió lett felesleges, csak foglalja a helyet a raktárakban. Tavaly 5 millió párral kevesebb cipő talált gazdára, mint tíz évvel ezelőtt, ám senki sem gondol rá, hogy ingyen kiossza, vagy a zoknivásárlóknak ráadásként adja (legfeljebb a csúnyábbakat hébe-hóba leértékelik). De minek is adnák ingyen, hiszen — amint egy tanácskozáson állították — a cipőkereskedelem nyereséges. A cipőgyárak küszködnek, veszteségesek, ám a kereskedelem nem. Pedig csak a magyarok külföldi cipővásárlásai miatt vagy háromheti bevétel esett ki.

Furcsának találtam ezt a rendhagyó nyereségességet, megtudtam, pontosan úgy hangzik: a Cipőbolt teljesítette nyereségtervét. Hogy milyen volt az a terv, abból indult-e ki, hogy ki veszi meg ezeket ennyiért és már meg sem rendelték a gyártól, csak találgatom. Nyereségtervet a Cipőboltból!

A cipőipar, amely viszont veszteséges, nem rendhagyó módon kívánja csökkenteni azt. Már készül az új szabvány, amely „véget vet annak, hogy kizárólag hosszabb élettartamú cipőket gyártsanak, így az árak közelebb kerülhetnek a különböző rétegek pénztárcájához". Azaz tovább ronthatják az amúgysem kiváló minőséget, a talp jogosan válhat le azonnal, az orr kicsírázhat és még csak nem is reklamálhatunk. A nem vízálló csizma után megjelenik a nem utcaálló és a csak zsákutcában való járásra alkalmas cipő. Nem rendhagyó áron!

Földi Iván

Más most...

– Szörnyű, milyen telhetetlen vagy! Ne félj, szidhatod még eleget a Grósz-korszakot...!

– Hát, ez az előzés nem sikerült! Most mehetek valahová nagykövetnek...

KISDED JÁTÉKAINK

Mint a híradásokból megtudtuk, hazánkban immár két esztendeje működik eredményesen a Magyar Játéktársaság, amely nemrégiben tartotta évi rendes közgyűlését Kecskeméten.

Valljuk be őszintén, a Játéktársaság működéséről eddig nem sokat hallottunk, bár a szervezet tevékenységének eredményei vitathatatlanok. Mint az alapító okiratból kiderül, a Magyar Játéktársaság tevékenységét számtalan minisztérium segíti, s a szervezet elsődleges célja: megtalálni a játék örömét.

Az alapítók már eddig is számtalan, ötletes játékkal kedveskedtek nekünk, játékosoknak.

Első ötletük az „Add vissza a babaruha állami dotációját" nevű játék volt. Ezt többen is játszhatják, s igazán nem a Társaságon múlik, hogy manapság mégis egyre kevesebb játékos akad. A szezon egyik érdekessége volt az „Építsetek szocializmust a Legóból!" nevű játék. Ezt az állam és a polgárai játsszák, s úgy kezdődik, hogy az Állam mindig legombol rólunk valamit. A „Kis vízlépcsőépítő" elnevezésű össznépi szavazójátékot kétszínű bábokkal játsszák, de a zöldet elég nehéz kiütni. Az „Adó 88" fantázianevű játék is páratlan népszerűségre tett szert. Itt a játékosok bonyolult rublikákba írnak be számokat, és az nyer, aki nem tud számolni. Ugyancsak sokan érdeklődtek a „Komámasszony, hol a szociálpolitika" nevű játék iránt, amelyet gyógyszertablettákkal játszanak, és az a kérdés, hogy a patikus, vagy a beteg dől-e ki előbb. A „Ki nevet a végén?" című vámjátékot is sokan játszották, ennek az az érdekessége, hogy a szabályok a játék közben is megváltoztathatók, s aki eltalálja, hogy mi lesz a következő lépés, az kap egy Gorenje hűtőládát.

Nagy siker volt az „Ahol a part szakad" elnevezésű kidobósjáték is. Itt a játékosoknak az a feladatuk, hogy össze-vissza beszéljenek, de aki kétszer egymás után ugyanazt mondja, az kimarad. A legfrissebb újdonságok közül beharangozták az „Autósztráda-díj" — játékot. Ezt megint az autósokkal játszották volna, kellett volna hozzá még egy gukker is, ám a dolog érdekessége, hogy autópálya nélkül is játszható. A Játéktársaság természetesen tele van további ötletekkel, s mi már csak abban bízhatunk, hogy talán nincs több dobásuk.

Trunkó Barnabás

SAJTÓ-KONFE-RENCIA

— Mekkorára rúg az államadósság?

— Kérem. Az államadósság jelenleg két részből áll: amihez van köze a nyilvánosságnak és amihez nincs.

— Mekkora a költségvetési hiány?

— Kérem. A költségvetési hiány pillanatnyilag két részből áll: amit bevallunk és amit nem.

— És mit szól ehhez a párt?

— Kérem. Nálunk a párt most két részből áll...

TPJ.

ELÉGEDETTSÉG

– Azért, ha másnak nem is, legalább időnként a forintnak leszállítják az árát!

– Majd csak akkor lesz itt igazán reform, fiacskám, ha végre az elmélet kullog a gyakorlat után!

Ma és most...

A hét kérdése:

VISSZATÉR-E KIRÁLY ZOLTÁN AZ MSZMP-BE?

NINCS KIZÁRVA

Mint ismeretes, a Központi Ellenőrző Bizottság megváltoztatta előző határozatát, amellyel Király Zoltánt és három társát kizárta a párt tagjai sorából. Azóta általános érdeklődés kíséri a kérdést: vajon visszatér-e Király Zoltán az MSZMP-be.

Kíváncsi, sőt, már-már kandi mikrofonunkkal bejártunk több ungot és rögtön utána néhány berket is. A következő véleményeket sikerült összegyűjtenünk.

Lukács György: — Minthogy nem Király Zoltán zárta ki magából a pártot, hanem a párt zárta ki magából Király Zoltánt, nem Király Zoltánnak kell visszatérnie a pártba, hanem a pártnak kell visszatérnie Király Zoltánba.

Louis Pasteur: — Egyetértek az előttem szólóval. Ami a dolog praktikumát illeti, a párt visszatérhet Király Zoltánba intravénás úton, vagy infúzió formájában. Ez utóbbit azonban gondos laboratóriumi vizsgálatnak kell megelőznie. Ha ugyanis Király Zoltán olyan elemekre bukkan, amelyek már a kizáráskor jelen voltak a Szervezetben, az eset súlyos allergiákra vezethet.

Robinson Crusoe: — Király Zoltán annak idején a hírlapokból értesült a kizárásáról, most pedig a rádióból a kizárás visszavonásáról. Javaslom, hogy elhatározását is hasonló tudományos módszerrel hozza az illetékesek tudomására. Erre a palackposta látszik legalkalmasabbnak, amely a Jászai Mari téren a Dunából könnyűszerrel kihalászható.

Matuzsálem Rezső, veterán: — Királ a pártban?! Hallod anyjuk, még megérjük, hogy Ferencjóska lesz az első titkár!

Christian Barnard: — Jól ismerem a közmondást, mely szerint szívet cseréljen, aki pártot cserél. Életművem azt bizonyítja, hogy az eljárás első része immár harminc esztendeje az objektív lehetőségek körébe sorolható.

Mikszáth Kálmán: — Mint a parlamenti tudósítók doyenje, egynémely kérdésben tisztán látok. Értesültem arról, hogy Király Zoltán független képviselő óhajt maradni. Arra kérem, ne vegye szó szerint. A múltban is, a jelenben is, számos olyan képviselőt ismertem, aki teljesen független volt a realitásoktól, a gazdasági helyzettől, sőt, választóitól is.

Joszif Visszárionovics Sztálin: — Az egész csak álprobléma. Néhány bevált módszerem alkalmazásával nevezett már rég nem gondolkodna másként. Igaz, akként sem. Hallom, hogy az általam bevezetett radikális megoldás lehetősége egy vidéki értekezleten már fel is merült. Ez a honi irodalom mélységes ismeretére vall. Hiszen már az önök nagy költője, Alekszandr Sztyepanovics Petőfi sem azt írta, hogy „akasszátok fel a kabátokat!".

Krokodil Dundee: — A bumeráng olyan szerszám, hogy minél nagyobb erővel hajítják ki, annál gyorsabban tér vissza. Az ember azonban nem bumeráng.

Karl von Linné: — A döntést természetesen magára az érintett személyre kell bízni. A matematikai módszer segítségére lehet. Ezen az alapon ujjain számolhatja ki a végső eredményt. Szöveg: „Öndöndénusz szórakaténusz szóraka tikitaka alavala bimbámbusz, te vagy a hunyó!" Ajánlhatom a botanikus megoldást is. Egy sokszirmú virág, például a százszorszép (Bellis perennis) szirmait tépdesve juthat el a dilemma feloldásához. Ebben az esetben azonban vigyáznia kell arra, vajon a szirmok száma páratlan-e, vagy páros?

Détári Lajos: — Azt tanácsolom neki, hogy ne kapkodja el. Akit több helyre hívnak, az oda menjen, ahol labdába rúghat...

Peterdi Pál

SZILÁNKOK

HARAG

— Hirtelen haragú ember vagyok. Még 1940-ben megbántott a főnököm. Ma aztán odacsaptam az asztalra.

TITOK

— Ön tud titkot tartani?

— Igen.

— No, unalmas egy ember lehet.

UTOLSÓ NAP

— Életem utolsó napján szeretném elkölteni az utolsó forintomat. Utánam ne veszekedjenek az örökösök.

SIKERÉLMÉNY

— Ma egyik üzletben sem csaptak be.

NAGY DUMÁS

Húszévesen első világháború élményeit meséli.

HÓVÉGE

— Szégyellem, hogy a zsebtolvaj nem talált a zsebemben egy fillért sem.

KEDVES NÉZŐ

— A színházban mindig az első sorban ülök. Hadd lássák a színészek, hogy én soha nem tapsolok.

MEGLEPETÉS

— Elvittem a macskámat az állatorvoshoz. Akkor tudtam meg, hogy kutya.

ANYAGIASSÁG

— Pestről Debrecenbe utaztam, hogy szájharmonika koncertet adjak. De kérem a hangszerszállítási költséget is.

BABONA

— Biztos szerencsém lesz. Ma kéményseprőt láttam elegáns kétsoros fehér öltönyben.

Galambos Szilveszter

NOSZTALGIAVENDÉGLŐ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A kutyánk egyre lustább lesz — mondja a feleség a férjnek.

— Miből gondolod?

— Azelőtt a pórázt hozta, amikor a parkba akart menni. Most az autókulcsot.

*

Balázska megkérdi a pajtásától:

— Mondd, Tomi, téged is megver apád, ha rossz jegyet kapsz?

— Soha!

— Komolyan mondod?

— Így igaz. Engem mindig a mamám csépel el!

BIZALOMVESZTÉS

Fülöp György rajzai

SZTÁLIN BUDAPEST DÍSZPOLGÁRA...

Kevésbé közismert: Joszif Visszárionovics Sztálin 1947 óta Budapest díszpolgára. Bár évforduló nem fémjelzi az eseményt, megkérdeztük dr. Szegvári Pétert, a Fővárosi Tanács VB titkárát: mi a véleménye a dologról.

— A város lakóit, sajnos, sosem kérdezték meg, ki legyen díszpolgár. Sztálinnak politikai megfontolásokból adományozták a kitüntető címet.

— Mi volt a konkrét indok?

— Elévülhetetlen érdemeket szerzett a két nép barátságának ápolásában...

— Ismerősen hangzik. Egyáltalán járt Budapesten?

— Egyszer sem. Sok köze tehát nem volt fővárosunkhoz.

— Mással is kivételeztek már?

— Nem mondom, Haynau és Jellasics jártak nálunk, bár ne tették volna. Ők 1849-ben lettek díszpolgárok, mivel sikerült leverniük a szabadságharcot.

— Később megfosztották őket címüktől?

— Nem, szóba sem kerültek.

— És Sztálin?

— Idén februárban levéltárunk dolgozói javasolták; vonjuk vissza Sztálin díszpolgári címét. Rendben van, de akkor szüntessük meg a 70-es trolit is, mivel az Sztálin 70. születésnapja tiszteletére indult el...

— Sztálin tehát marad?

— Én egyetértek díszpolgári címének megszüntetésével, de az is világos: ez csupán formaság. A sztálinizmustól igazából másképpen kell megszabadulni.

— Legközelebb talán jobban meggondolják, ki legyen fővárosunk dísze...

— A közösség véleményét nem szabad figyelmen kívül hagyni. Mindenesetre Sztálin lenne az első, akit megfosztanának díszpolgári címétől.

— Mit szólnának ehhez a Szovjetunióban?

— Szerintem semmit. Ma már semmit...

Csarnai Attila

– Majd én osztok mindenkinek!

– Itt a szegénységi bizonyítványa, de aztán a guberálási adót rendszeresen fizetni!

RENDŐRI TÚLKAPÁSOK

– Fel kéne vetni a parlamentben, hogy a civilek is hordhassanak maguknál védekezésül gumibotot.

BAKI BAKI-HÁTÁN

A Népszabadság egyik cikkének mottója: »*A jótett elnyeri méltó büntetését*« *(Jelenkori mondás)*".

Abszolút jelenkori. Szerzője Karinthy Frigyes.

*

Kérdés a Magyar Hírlap sportrovatából: „A Széchy-módszer *adoptálására* gondol?"

Válaszom (a kérdezetté helyett): aligha. Egy módszert ugyanis nemigen szoktak örökbe fogadni (adoptálni), inkább *adaptálni* szokás, vagyis megfelelő igazításokkal átvenni.

*

Meglepetve észleltem a Magyar Nemzet egyik politikai cikkében az alábbi mondatot: „a sztálini modellnek a *használhatatlanságát* a történelmi tapasztalás, a létező szocializmus átfogó válsága a leghatározottabban *cáfolja*".

Érdekes, én a *használhatóságáról* képzeltem volna ugyanezt.

*

„Bécs és Budapest egy húron pendül" — jelenti sugárzó arccal a tévé egyik műsorvezetője.

Na ne! Vajon miféle turpisságban sántikálhat a hajdani Monarchia két fővárosa? Bitang egy nyelvhasználat ez, kérem!

*

Képviselő a Parlamentben: *„Az erőfeszítések, amelyeket az elmúlt hónapok során megcselekedtek..."*

A megcselekedett erőfeszítések még mindig nem cselekvések, persze, de jól hangzanak, ha nem is épp magyarul. Ám szépségben sehogy sem érnek föl az alábbi mondathoz, melyet egy történésztől hallhattunk a tévében: *„A bíróság, mint egy fügefalevél, ítéletet hirdetett."*

Eltöprengek rajta, vajon mi módon hirdet ítéletet egy fügefalevél. Pláne gondban vagyok, ha arra gondolok, hogy az ítélethirdetés általában *felállva* történik...

*

Végezetül még egy kis pikantéria. Verssorok a Népszabadságból:

Frontról tér haza a fiú.
És anyja, mint egy folyondár,
benyúl alá.

Meghitt kép. Utána, gondolom, forró ödipuszit váltanak.

Timár György

Bulvárstílusban: mi történt 117 évvel ezelőtt?

KIKÖPTE A TEJBEPAPIT A KIS LENIN

Alternatív rendőrök, avagy ki akarja megbuktatni a kommunistákat?

– Számolnunk kell azzal, hogy nem marad a kapun belül . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Iszonyúan fáj a fejem — panaszkodik a kannibál a törzsfőnöknek.
— Ez azért van, mert kizárólag értelmiségivel táplálkozol.

*

— *Az anyósom csak egyszer jött el hozzánk, az esküvő után.*
— *Szerencsés ember vagy!*
— *De azután már nem is ment el többé!*

Minden csoda három napig tart, tartja a szólás, mostanában azonban annyi a csoda körülöttünk, hogy alig győzzük kapkodni a fejünket a sok csodálkozástól. Lassanként már hozzászoktunk például ahhoz, hogy újabban baj van a rendőrökkel — gumibotoznak, nem a törvény betűje és szelleme szerint járnak el, szóval csupa olyan dologban sántikálnak, amelyekről korábban még legszebb szolgálati szunyálásuk közben sem álmodhattak.

Mondom, hozzáedződtünk az ilyesfajta híradásokhoz, de a tévé szombat esti Híradója mégis tudott e témában meglepetést okozni. Nem kevesebbről számolt be ugyanis, mint hogy ezer rendőr fellázadt, mégpedig azért, mert szakszervezetet szeretnének szervezni. Szerencsére a rendőrök lázadása nem tartott sokáig, a bevetett karhatalom — gumibotokkal és könnygázzal — véget vetett a megmozdulásnak. Az állampolgár, aki tágra nyílt szemmel bámult a képernyőre, joggal tehette fel magának a kérdést: vajon milyen esetben lehet törvényes a rendőrök ellen gumibot vagy éppen a könnygáz bevetése? Vagy lehet, hogy alternatív rendőröket láttunk a tévében?

Csupán néhány percet kellett várni az újabb csodára, és máris a KISZ, vagyis a DEMISZ kongresszusán találhattuk magunkat. Már az is ritkaság, hogy egy hosszú időn keresztül monopolhelyzetben lévő szervezet feloszlatja önmagát, de hogy a vezetők ennyire önkritikusan nézzenek szembe a tényekkel, az Magyarországon valóságos csoda. (Az új szövetség vezetőjét egyébként Nagy Imrének hívják, aki egy interjúban azt is elmondta: tekintettel a történelmi névazonosságra, nem kívánja a nevét megváltoztatni. Ez nem is csoda, mint ahogy az sem, hogy a gyökeresen megújult ifjúsági szövetség elnökségéért folyó versengésben dr. Maróthy László is kapott szavazatot . . .)

Persze, ma már azon sem lehet csodálkozni, ha halott ember élő tévéműsorban nyilatkozik. Az történt ugyanis, hogy Horváth Gyula színművész levelet kapott a tanácstól, hogy töltsön ki egy ívet, mert csak így lehet megkezdeni elhunyt feleségének hagyatéki eljárását. A művész úr kikérte magának, hogy a tanács holtnak nyilvánítsa láthatóan jó egészségnek örvendő feleségét, és azt mondta a kamerák előtt: ne csináljunk viccet a halálból.

Valóban, a halál nem vicces dolog, ám ennél sokkal szomorúbb, hogy az élet sem az! Hofi Géza meg is kérdezte a TV 2-ben: miért akarja a pénzügyi kormányzat mindenáron megbuktatni a kommunistákat? Szerencsére a nehéz kérdésre az egyik pénzügyminiszterhelyettes könnyedén válaszolt. Elmondta, hogy van egy súlyos beteg, akinek erős orvosságokra van szüksége, s ezeknek a tablettáknak bizony fájó mellékhatásaik is vannak. A magyarázatból annyi kiderült, hogy a súlyos beteg a népgazdaság, ám több kérdés megválaszolatlan maradt. Íme ezek közül néhány, mutatóba: 1. Mi van akkor, ha a beteg nem bízik az orvosban és azt gondolja, hogy annak fogalma sincs az ő bajáról, s ezért próbál ki rajta mindenféle gyógymódokat? 2. Milyen gyógyszer az, amelyiknek csak kellemetlen mellékhatásai vannak? 3. Mi történik akkor, ha a gyógykezelés sikeres, de a kúra végeztével a beteg meghal?

Akkor bizony már csak a csoda segíthet. Nem magyar csoda, amelyik csupán vezércikkekben és szónoki beszédekben létezik, hanem olyan csoda, amelyik több mint három napig tart.

Egyébként ha még nem mondtuk volna: a gumibotokkal és más törvényes eszközökkel szétvert ezer rendőr nem Budapesten, hanem Lisszabonban tüntetett.

Amin, ismerve a súlyos lisszaboni viszonyokat, egyáltalán nem kell csodálkozni . . .

Föld S. Péter

– Nézd csak, ezek a környezetkímélő autósok?

Új ifjúsági szervezet: DEMISZ

ÉS RUSSZOSZ A SZPONZOR?

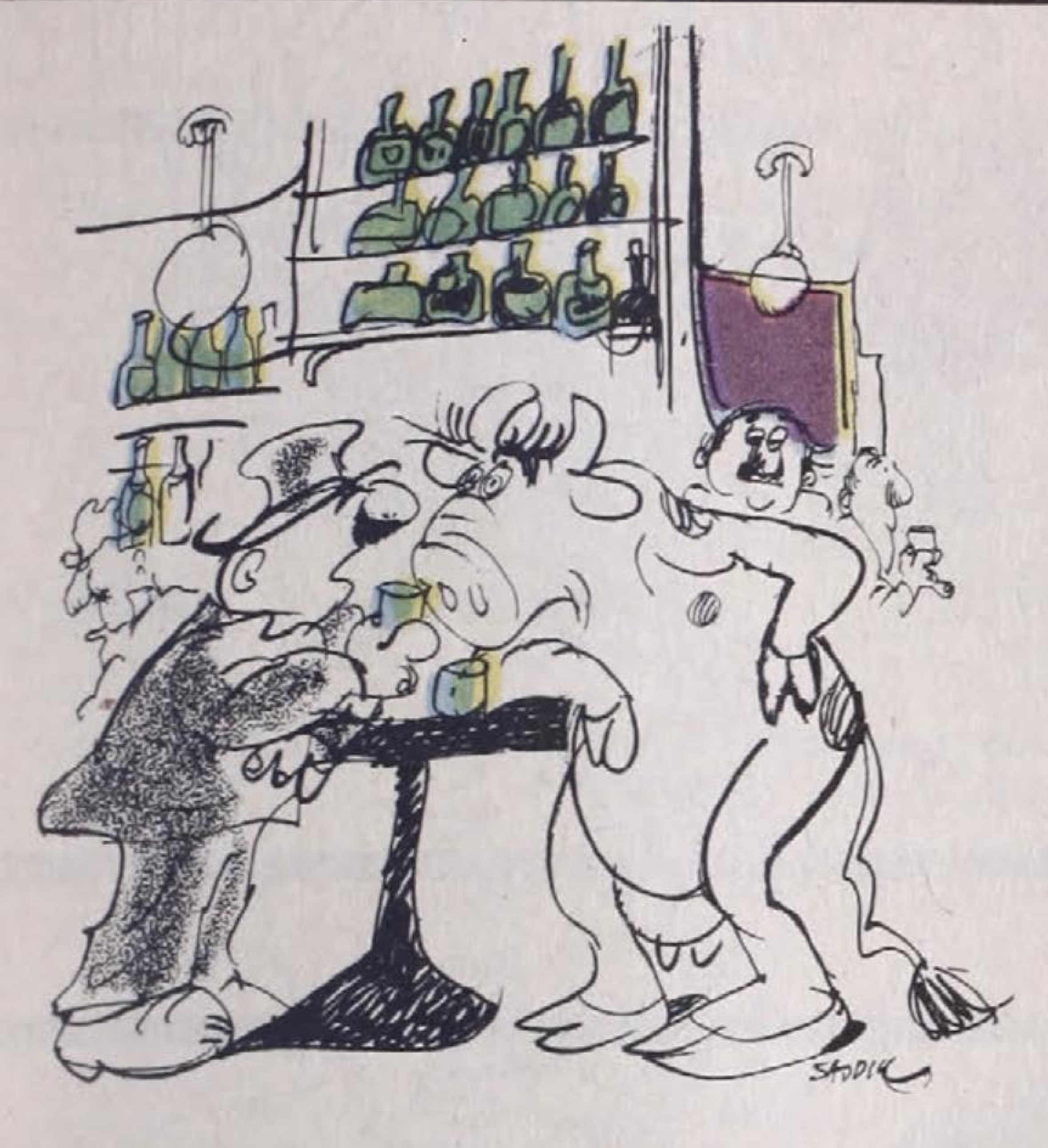
MAGYAR LELÁTÓ-KATASZTRÓFA

FÉLREÉRTÉS

– Nem kell puszi, ez nem baráti küldöttség.

– Mit beszélsz? Nemcsak a gyerek kevesebb, hanem a tehénszaporulat is csökken?

KŐFEJTŐ, ANNO . . .

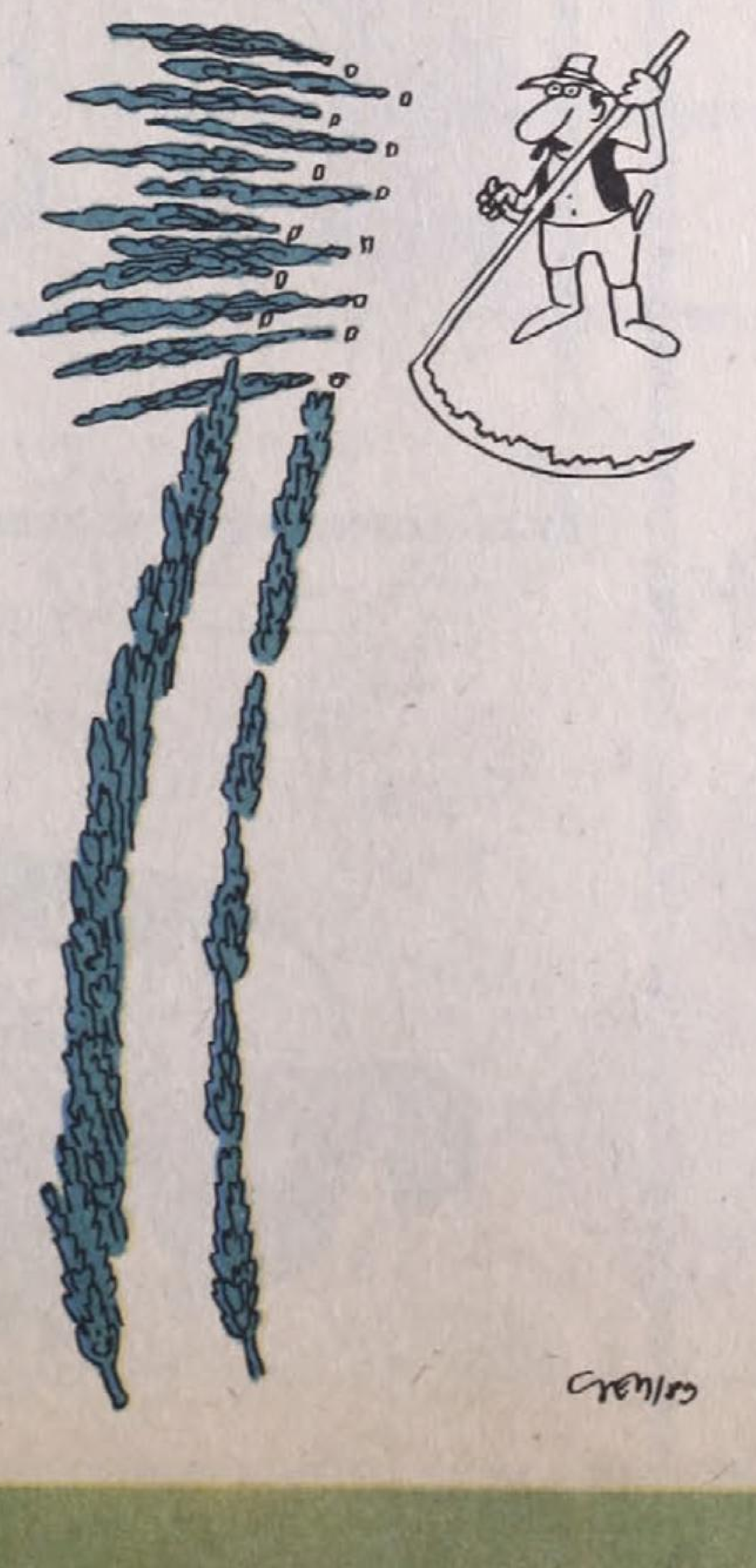
– Hohó! Te azt szeretnéd, hogy harmadoljanak!

ZÖLDÖVEZET

– Oda még építeni kell valamit, nagyon kilátszik a zöld . . .!'

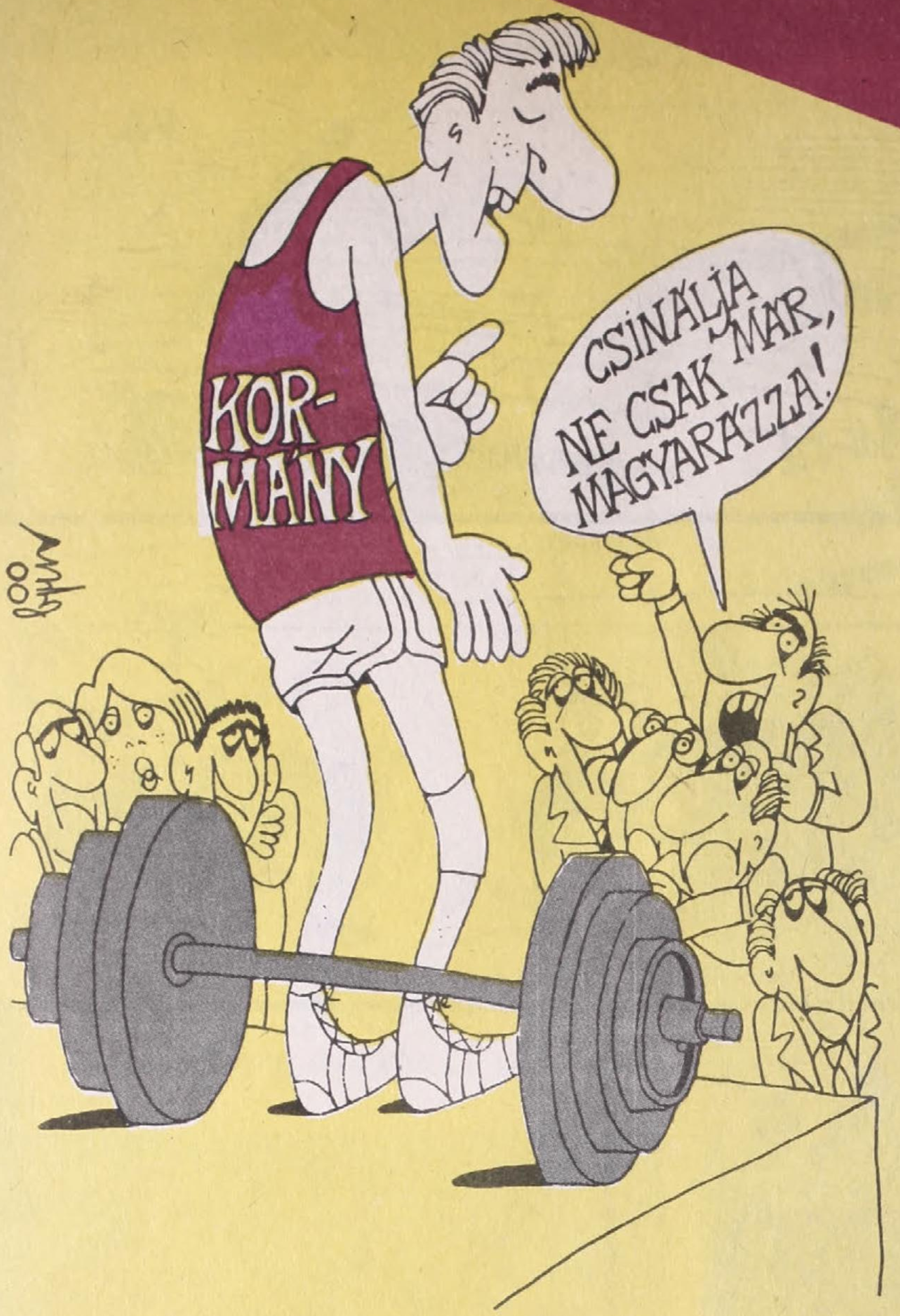
NAGYMAROSI REND

– Te jó ég lecsóillat jön át a szomszédból, Úristen, mibe keveredhetett bele ez a szerencsétlen?!

SZIGORÚAN

AMERIKAI ÜZLETEMBER BUDAPESTEN

– A megfelelő garanciák híján mi csak szorítunk magunknak, hogy működjön a tőkéjük . . .!

– Íme, a fontos elvtársak kiadatlan memoárjai! . . .

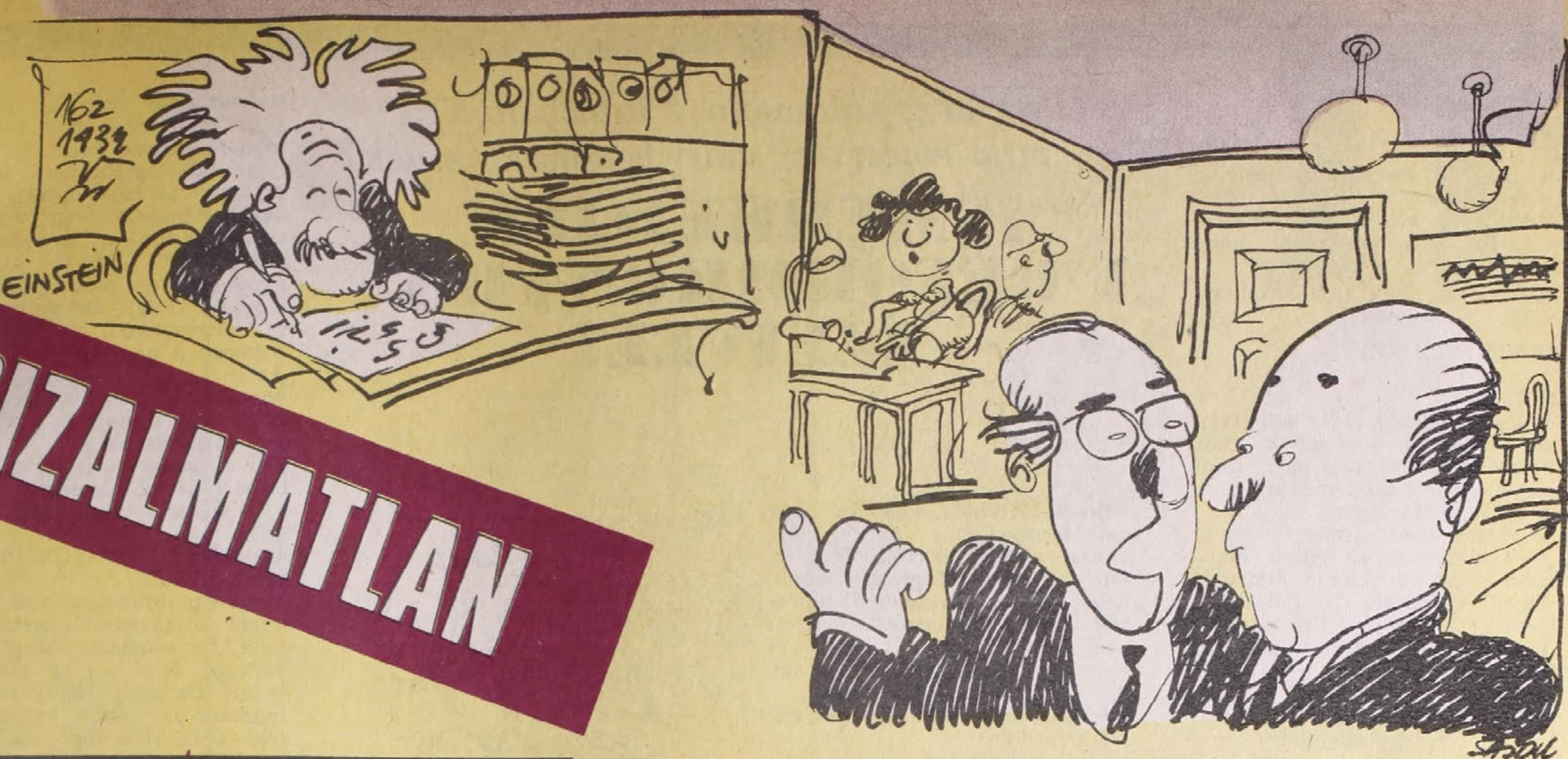

– Ígérje meg, hogy nem írat alá semmiféle tiltakozó nyilatkozatot.

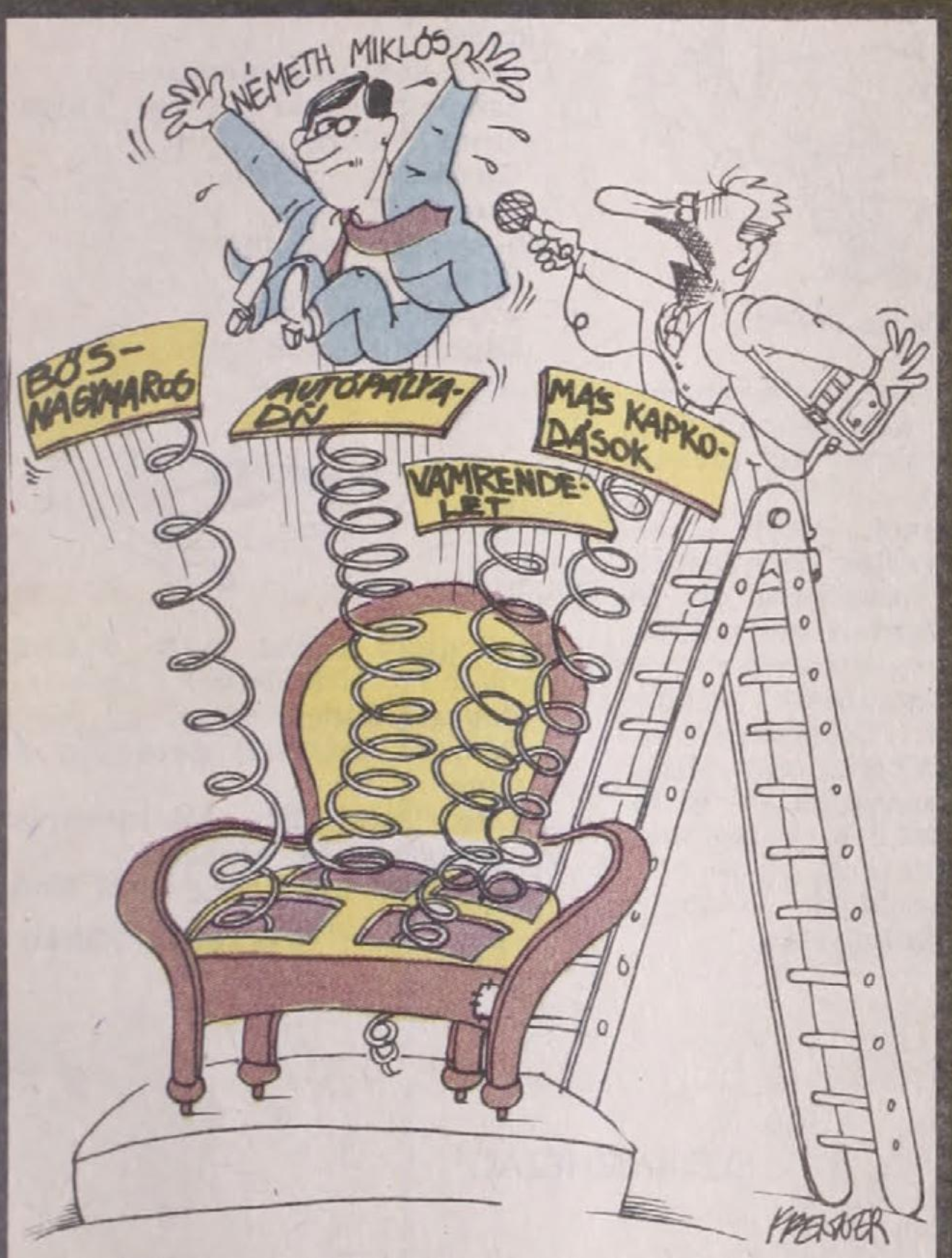

– Csak ne ígérgessen nekem semmit, többé én be nem szállok állami autóba!

BIZALMATLAN

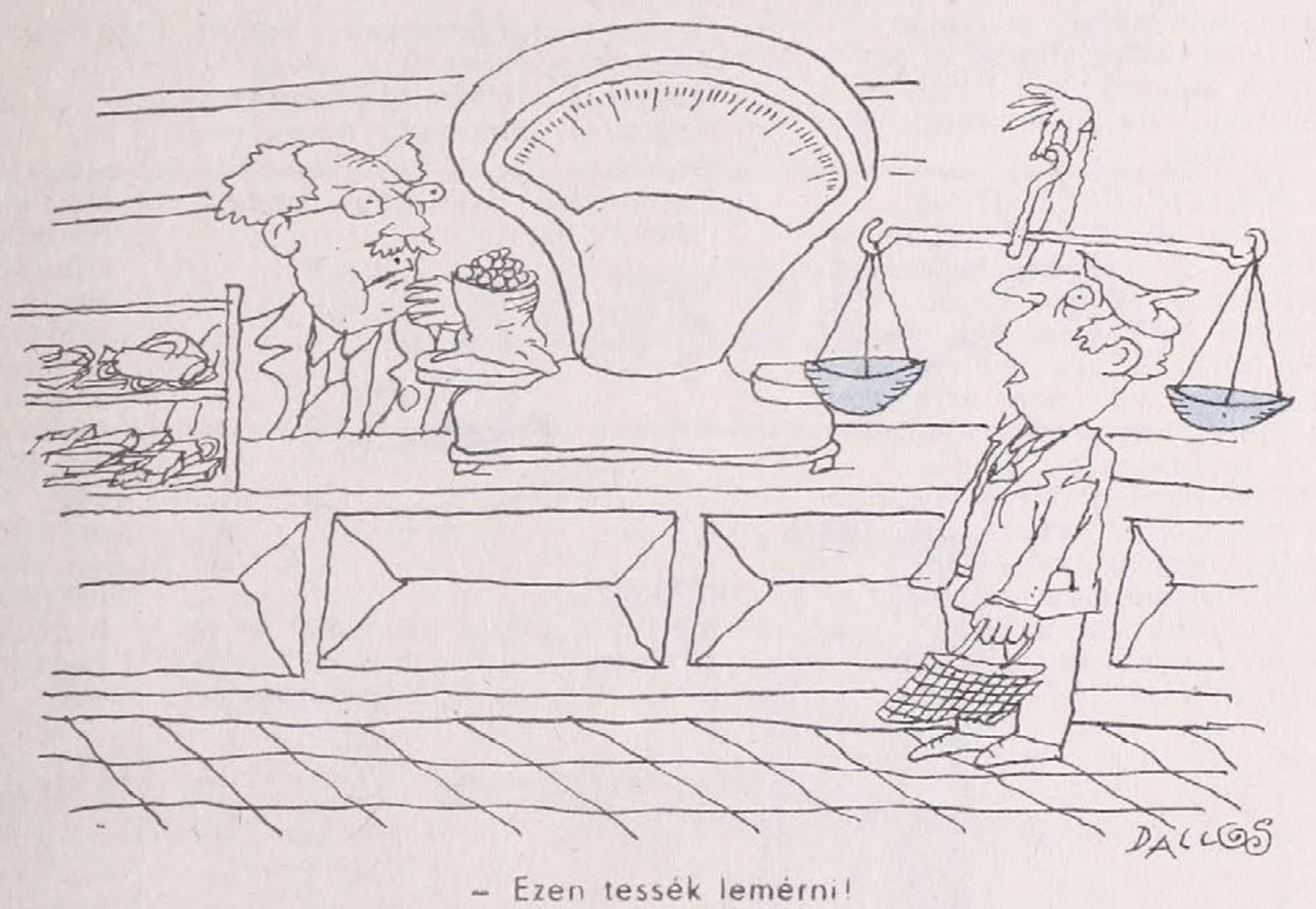

– Mesélik, hogy elég jól számol, de fontosabb, hogy megbízható legyen!

– Még mindig tetszik önnek ez a szék...?

ÁLLAMPOLGÁR

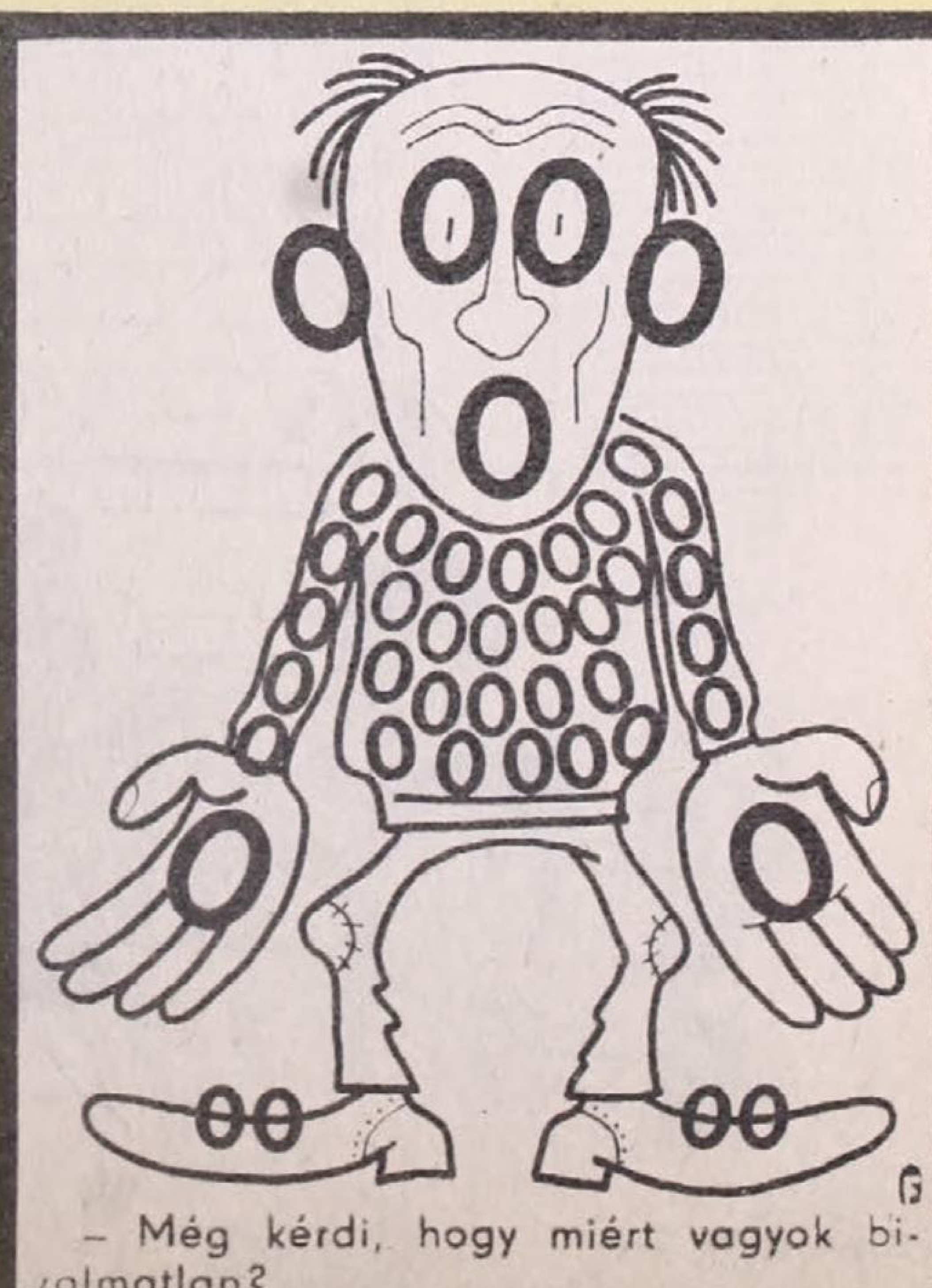

– Ezen tessék lemérni!

– És nem fog a két párt újból egyesülni?

– Még kérdi, hogy miért vagyok bizalmatlan?

Kifőzőcske csak okosoknak —

A magyar konyhaművészet új ága reformkonyha. Lényege: amiről eddig azt hittük, hogy ehetetlen arról bebizonyosodik, hogy úgy is van.

Szerkesztőségünk tisztelettel átnyújtja olvasóinak a

REFORMÉTLAPOT

LEVESEK

Erő-leves: Végy mély lélegzetet és indulj az események után. Ehhez kell az igazi erő: mindig a dolgok után menni.
Vigyázz a tálalásra!

(S)pártay-leves: Alapíts egy szervezetet: minél régibb, annál jobb. Rúgj ki belőle magadon kívül mindenkit. Ne feledd: a párt az alapítójáé! Ezért jelszavad az legyen: pártot oda nem adunk!

Fekete-leves, bankár módra: Ez a legismertebb leves. Elkészítése egyszerű. Vegyél fel kölcsönt: s aztán a törlesztéshez újabb kölcsönt, mindaddig, míg már magad sem tudod, kinek s mennyivel tartozol. Így lábalj ki a bajokból. Ha nem megy, hát nem megy.

FŐZELÉKEK, FELFUJTAK

Demokra-tök főzelék: Végy egy kicsiny, de szellemi képességeit végtelennek tudó pártot. Végy minden párttagra két szemet, két fület. És egy nyelvet, amit jól használnak: nem arra, amire eddig, hiszen végre megoldódott az újságpapír-kérdés.

Czibere-főzelék: Mivel előállításának módja ismert, itt csak éppen megemlítjük. Van.
Régi mesterszakácsok más néven említik ez a kitűnő ételt: fogoly, saját minisztériumának levében főve.

Van még valamennyi sütnivalója? Meg tudja emészteni amit beadnak Önnek?

ISMERKEDJEN A REFORMKONYHA ÍZEIVEL!

Fejti-babfőzelék, egyelőre még csak magyarosan: Végy egy újonnan alakult pártot. Végy el tőle minden követelést azzal, hogy az a te követelésed. Követeld meg önmagadtól. Aztán végy egy másik új pártot és csapd hozzá az előzőhöz. Végy egy harmadikat ugyanúgy.
Két párt közé mindig szórj egy kis paprikát.
(Nem kell jósnak lenni: nyilvánvalóan hamarosan kialakui e főzelék lengyel, cseh, német változata is.)

A KONYHAFŐNÖK NEM AJÁNLJA

Örmény parasztreggeli: Ismert még szerb golyócskák néven is. Magyaros változatát nemrégen még *utcai gumibotos* néven nevezték.
Fogyasztása átlalában pangást, csömört okoz.

PECSENYÉK

Méreggel töltött csu(r)ka: Végy jónéhány kultúrpolitikai baklövést, stop. Lehetőleg bizonytalan politikai helyzetben, stop. Nyilatkozz órákon át távirati stílusban, stop.
Ha a baklövések, vagy a bizonytalan helyzetek hiányoznak, az étel nem készíthető el. De ez még nem fordult elő nálunk. Stop.

Baloldali alternatívok csőben vagy nyárson: Elkészítésükhöz nagy idő(k) szükséges(ek). Mindazonáltal — mondják — a fogyasztásnál többnyire kiderül, hogy nem puhulnak.
Fogatlan oroszlánok számára ezért nem ajánlatosak.

Palmer(ston) módra készített sült: Két dolog kell hozzá — madár, akinek tollas a háta és teniszütő. Daráld meg egyszer: és aztán is csak darálj, darálj, darálj. Mindegy, hogy mit: a jelenlét a fontos. A csomagolás sem számít.

Pecsenyesütés ötödik alabárdos módján: Végy akármit: kultúrát, tudományt, ideológiát — formázd a napi érdekek szerint. Aztán süsd, sütögesd, kártyapartnereiddel együtt: de vigyázz, hogy azok mindig is a tűz mellett maradjanak.
Ha a pecsenye leégne, sebaj: csinálj hozzá ideológiát, frisset, s az egészet etesd meg másokkal.

RADIKÁLIS FOGYÓKÚRA-NYERS-KOSZT!

Végy egy ötletet valami jónevű angol közgazdásztól, aztán bukj bele. Ne csüggedj: jöhet a következő ötlet és a következő bukás. De azért indulj neki harmadszor is: hátha ez alkalommal a többiek foga vásik tőle.

És végül néhány reform-menü ajánlat

Üzemi konyhák menüje
Szociálpolitikai leves szépasszony módra
Gazdaság, szószban
Nagy túrós

Államigazgatási menü
Hamis leves
Falrahányt borsó
Diplomata-csók

Házi diéta (Lásd még: önkéntes fogyókúra, elrendelve)
Reggel: Hideg, vízzel
Délben: Ígéretek gazdagon körítve
Este: Talaj, láb alól kirántva

A konyhafőnök ajánlata:
Mindenki egye meg, amit főzött.

Várkonyi Mihály

– Mostanában valahogy már engem sem érdekel annyira, ki lenne – ha lenne – a köztársasági elnök.

ÉLETRAJZHÉZAG

– Úgy gondolta, jobb, ha tőle magától tudjuk meg, hogy hol szolgált az ötvenes években...

SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
LEHOCZKI

RIGOLYA

LELEPLEZZÜK A LELEPLEZŐKET

A JUSZT

— Ez a kemény Juszt-hangnem születési hiba, vagy a tévériporternél kifejlődött szakmai ártalom?

— A keményfejű „Kos" csillagkép jegyében jöttem e világra. Így talán nem kellett sokat alakítani a fazonomon. Kora ifjúságom idején már csaknem ilyen szemtelen és erőszakos voltam. Aztán, úgymond megelőzve a koromat, a Rádióban már 10 évvel ezelőtt igyekeztem divatba hozni ezt a stílust. Nem éppen sikerrel. Akkori rovatvezetőmnek ez csak kevéssé tetszett, és sürgősen kirúgott. Az már az én formám, hogy később ismét ő lett a főnököm, mint a Televízió elnöke.

— A „glasznoszty" szerencsére a főnököt is puhítja, és úgy látszik, ezt Juszt László maximálisan ki is használja.

— Ez túlzás. Nemrégen például a kereskedelmi miniszterhelyettest faggattam: miért engedtek ki ilyen hatalmas vevőkört Ausztriába. — Olyan elutasítóan válaszolt, hogy egyes nézők szerint csoda volt, hogy nem ugrottam neki ott a helyszínen, sőt mégcsak nem is vitatkoztam vele.

— Pusztán engedékenységből?

— Nem. Van az önleleplezésnek egy foka, amire már nem kell rátenni egy lapáttal. Megtanultam: a kamera objektívje nagyon objektív, érzékeny, vigyázni kell: nehogy a túlzottan rámenős riporter ellen forduljon a néző rokonszenve.

— Tehát: nem a leleplezés, mindenáron!?

— Nem, és legkevésbé sem az öncélú, személyes siker érdekében.

— A riporter talán hisz abban, hogy az ilyen egyedi leleplezések is közérdeket szolgálnak?

— Feltétlenül — a nyilvánosság hatására. Persze akadnak, akiknek már olyan gyakorlatuk van a közéleti kimagyarázkodásban, hogy bizonyára, ha a feleségük in flagranti kapná őket, akkor is meg tudnák magyarázni a helyzetet.

— Manapság könnyű a riporter dolga, akárhová nyúl, csaknem mindenütt talál valami leleplezni valót.

— De nem mindegy, hogy mélyre ás-e, vagy csak a felületet érinti. A társadalmi szervezetek költségvetését firtató riportjaimra például úgy indultam el, hogy pontosan ismertem az adatokat, így aztán volt olyan vezető, aki tőlem tudta meg, mekkora is valójában a rendelkezésére álló összeg nagysága.

— Hízeleg a riporter hiúságának, ha tartanak tőle, olykor még a hatalmasságok is?

— Gondolom, csak azok, akiknek nem tiszta a lelkiismeretük...

— Legalábbis közügyekben. Juszt Lászlónak magánemberként nincs semmi lepleznivalója?

— Ezt a témát mellőzzük. A feleségem is olvassa a Ludast.

Pálos Miklós

— Képzeld, megértem, amit mond...!

Kulturális hír: vállalkozik a Vigadó

GAZDASÁGI HÍR: NEM VIGAD A VÁLLALKOZÓ!

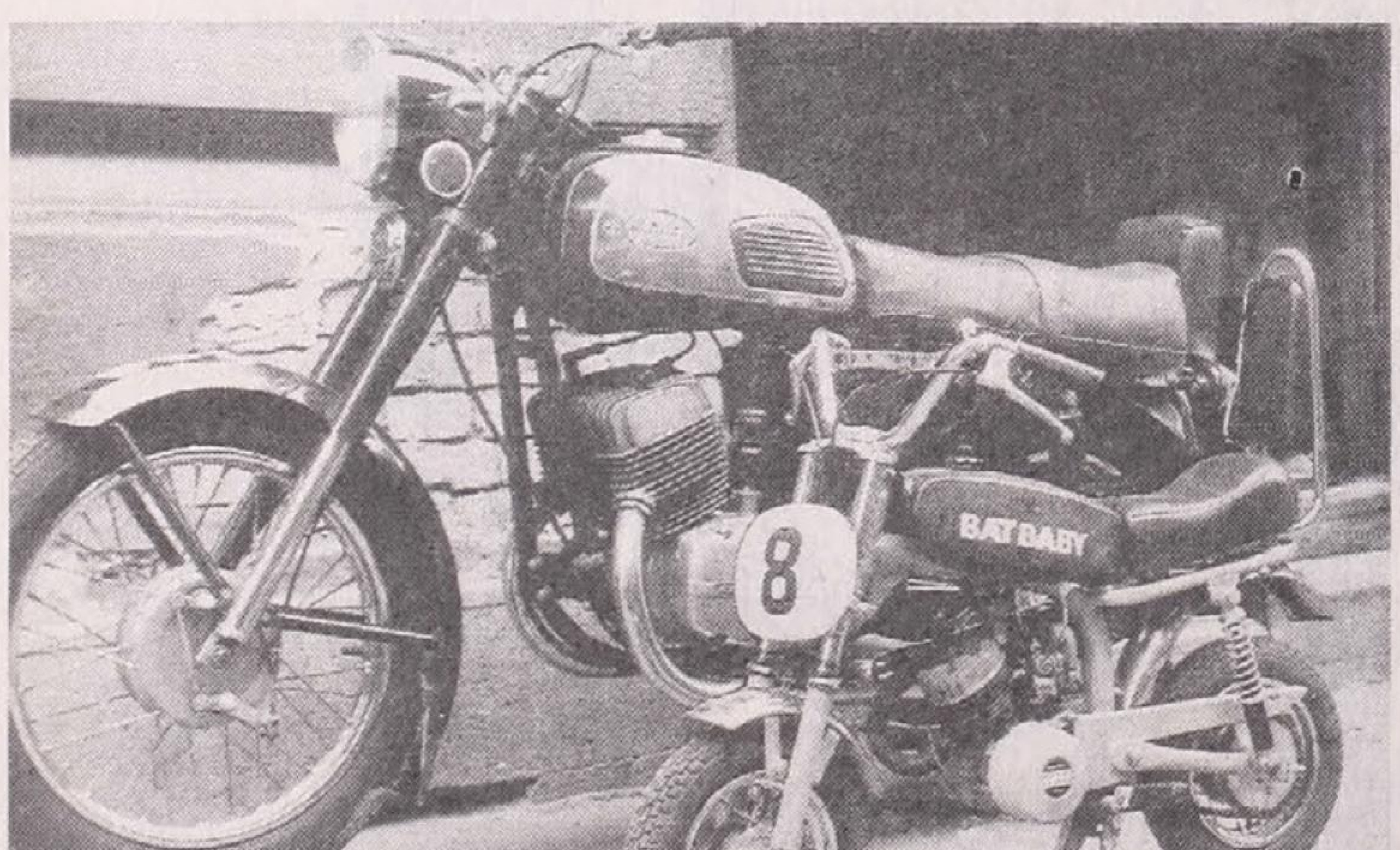
KÜLÖNLEGES TUDAKOZÓ

— Meg tudná mondani, angyalka, hogy jelenleg mi az ördög az a népfront...?

FOTÓSAROK

Motoranyák Napja

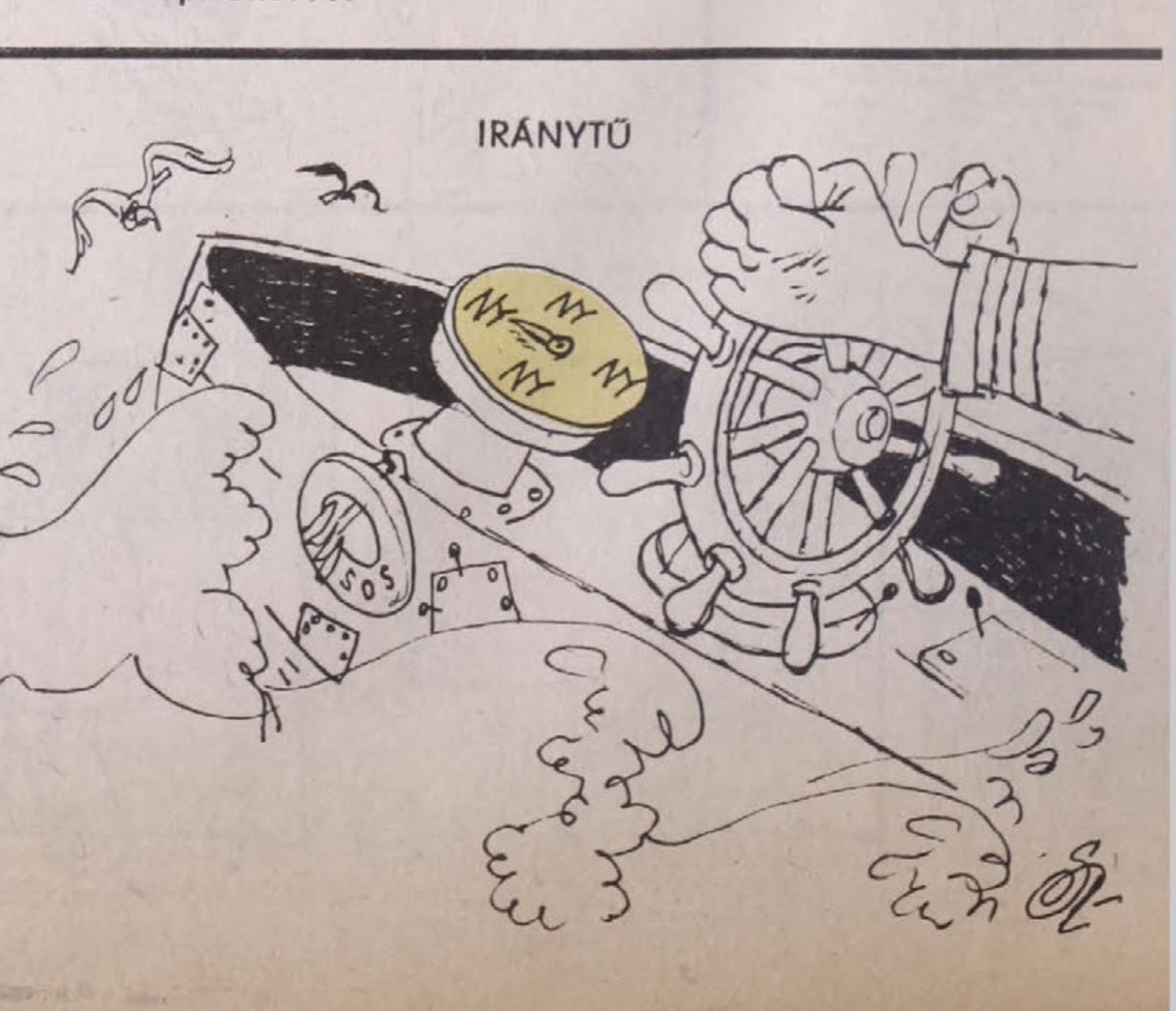
Baj van az ünnepekkel. Ha így megy tovább, lassanként már csak az Anyák Napja marad meg nekünk feddhetetlen, mindenféle szempontból elfogadható ünnepnek. Ezzel az ünneppel nincs vitája senkinek. Nem kérdéses, hogy április 4-én történt-e, vagy éppen 13-án, s nem szükséges történelmi albizottságot felállítani, hogy megállapítsák: ellenforradalom volt-e, vagy népfölkelés.

Persze, itt is van némi változás: újabban a motorgyerekek is lehetőséget kaptak arra, hogy köszöntsék édesanyjukat május első vasárnapján. Ha minden igaz, köbcentikkel, decibelekkel és kipufogógázzal kedveskednek mamájuknak. Mint a motorgyerekek szóvivője elmondta, ők is szeretik a környezetet, csak a környezetvédőkkel nem tudnak sehogyan sem megbékélni.

efespé

(Kertész N. László felvétele)

IRÁNYTŰ

AZ OLVASÓ ÍRJA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Doktor Kubb a világjáró és Nick Carter sorozatokat; — A Mozaik képregényújság 1980/1., 8., 1981/6., 1987/4., és 7. számait, illetve az 1980 előtt megjelent példányokat; — A Hungária együttes Rock'n roll party, Hotel Menthol és Finálé c. nagylemezeit, kazettán; — Használt, de működő fagyasztószekrényt vagy fagyasztóládát; — Ifjúgárdista bakancsot és overallt; — Bicikli hátsó csomagtartójára szerelhető táskát; — Régi, aktatáska méretű koffert; — Micimackó és a Tao című könyvet; — Keménykalapot; — Nem nemesfém zsebórát; — A Rakéta regényújság 1985. évi példányait; — Leslie L. Lawrence eddig megjelent összes könyvét.

KÍNÁLNAK: Claire Kenneth: Randevú Rómában és Éjszaka Kairóban c. könyveit; — Tyrmand: A gonosz és Lawrence: Lady Chatterley szeretője voltam c. műveit; — Friss, német nyelvű magazinokat; — Sanyo kazettás magnót, beépített mikrofonnal; — 50 literes villanybojlert.

CSERÉLNEK: Század eleji írógépet német nagyszótárra és kidolgozott német felsőfokú szóbeli tételekre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SOK A SZÖVEG

Ha bemegyünk egy üzletbe, már szinte természetesnek vesszük, hogy két-három, eladónak álcázott leányka vidáman csevereszik felénk se nézve. Ha mégis kérni merünk valamit, egyből rávágják: nincs! Így lehet tőlünk, betolakodó vevőktől a leggyorsabban megszabadulni. Ezt az évtizedek óta töretlenül fennálló vevő-eladó (v)iszonyt már más szolgáltatások is megirigyelték, s utánozzák.

A minap egyik fürdőnkben masszíroztatni akartam, vagyis az a naiv elképzelésem támadt, hogy 40 forintért (plusz borravaló), ez így is történik. Ám ehelyett mi történt? Az én gyúrónőm (se nem túl fiatal, se nem túl szép) hódításaival dicsekedett kolléganőjének, imígyen: „Az este is alig tudtam elmenekülni egy autós pasas elől, aki mindenáron meg akart kocsikáztatni!" „Biztos rövidlátó volt!" — válaszolta a kolléganő. Több se kellett. Az én masszírnőm átrohant a másik fülkébe, ahol parázs veszekedésbe kezdtek. Én ezalatt ott dideregtem Éva-kosztümben. Azért a munkáról sem feledkezett meg, időnként visszarohant és gyúrt rajtam egyet-kettőt.

Ugyanígy jártam a pedikűrnél is. Ahelyett, hogy a pedikűrösnő az én lábommal foglalkozott volna, inkább kolléganője felé fordulva hallgatta annak valószínűleg rendkívül érdekes történeteit.

Mi lesz, ha ez a divat máshol is elharapódzik? Például a villamosvezető megáll, hogy a szembejövő kollégájával megvitassa a totót. Vagy ne adj' Isten operáció közben ott fekszem nyitott hassal a műtőasztalon, mialatt... Jobb nem végiggondolni.

Végre rá kéne már jönni, hogy nem beszélni (beszélgetni) kell, hanem tisztességesen dolgozni!

Rákos Edit
Budapest

TANÁCSTALAN VAGYOK

Abba már régen beletörődtem, hogy a kultúra is áru. No de, csak munkaidőben az?!

Történt ugyanis, hogy április 16-án, vasárnap délután szerettem volna megtekinteni Bakonyi Mihály festőművész kiállítását a Tanács Galériában, amely a főváros XVIII. kerületi Tanácsának épületében található. Azonban a (korántsem) kedves tanácsi portás (?) néni azt tanácsolta, jöjjek vissza hétköznap, „félfogadási időben". (Azaz, rövid úton eltanácsolt engem...)

Üdvözlendő dolog, ha egy tanácsi hivatal kulturális missziót is vállal: galériát üzemeltet. Kívánok ehhez erőt, lelkesedést és sok látogatót — természetesen kizárólag hétköznap, félfogadási időben...

Walter Béla
(ügyfél a XI. kerületből)

NE MENJEN SEHOVÁ!

Az április 12-én megjelent 15. számunkban Tolnai Gabriella azt kérdezi Székesfehérvárról, hogy fülészhez menjen-e vagy szemészhez. Tudniillik egy NDK rajzfilmen furulyás embert látott, a film címe pedig „A fuvolás ember" volt.

Tolnai Gabriella ne forduljon sem szemészhez, sem fülészhez, hanem üssön fel egy zenei lexikont (de még jobb, ha egy német szótárral teszi ugyanezt). A fuvolának (Flöte) ugyanis két típusa van. Az egyik a *Blockflöte* — amit nálunk népiesen *furulyának* mondanak, de az igényesebben kivitelezetteket már Blockflötének hívják itthon is. A másik változat, a *Quarterflöte*, amit az arc előtt rézsútosan tartanak. A Blockflöte, vagy ha úgy tetszik furulya az ősibb, de mindkettő *fuvola*.

Horváth János
Salgótarján

FEJSAJT-KARIKA

A levelemhez mellékelt „dísztárgy" nem más, mint egy sertésorrkarika. Ezt az egyéni, illetve a háztáji gazdaságokban a szegény coca orrának, úgynevezett túrókarimájába szokták fűzni. Na, nem díszként, hanem hogy a sertés se az udvart, se a kertet ne túrja föl. A nagyüzemben nevelt állatoknak ilyesmire nincs szükségük, mert ott se sétálni, se turkálni nem lehet. A mellékletet pedig abban a darab fejsajtban találtam, amit a Galgamenti Mgtsz újpesti piacon levő 5. számú húsboltjában vásároltam.

Valószínűleg azért hagyták a fejsajtban, mert bizonyítani kívánták, hogy egyrészt; a téesz a háztáji gazdaságokban nevelt sertéseket is feldolgozza, másrészt, hogy az ominózis hentesáru valóban sertéshúsból készült, nem másból...

Tunyoghy Barna
ny. főagronómus
Budapest

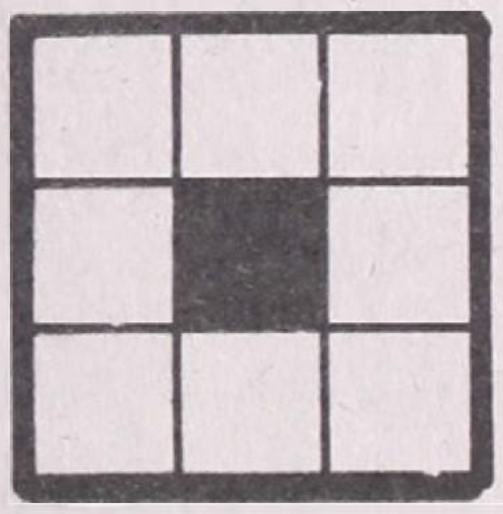
Tücsök és bogár

RÉMÜLT ROHANÁS (amerikai). R.: Peter Hyams. Fsz.: Gregory Hines, Billy Crystal. T.: Krimi, melyben a chicagói rendőrség két oszlopos tagja utcai munkára szakosodik. MSZMP Oktatási Bizottság.

Igazán?

(A Pesti Műsorban lelte Halász Péter)

LÓUGRÁS

Rejtvényünkben egy kedves gyermekjáték olvasható. A megfejtéshez a lóugrás szabályait kell felhasználni. Nehezítésként nem áruljuk el, hol kezdődik a szó.

Mi könnyítésként elárúljuk. Sehol!

(Az Agygyakorlat c. kiadványból ollózta Csörgő Judit, egerfarmosi olvasónk)

1945 tavaszán befejezéséhez közeledett a második világháború. A szövetséges csapatok minden fronton megsemmisítő erejű csapásokat mértek az ellenségre. A hadműveletek során a Vörös Hadsereg egységei elérték hazánk területét és kemény harcokban kiűzték a francia megszállókat. Velünk együtt menekültek el a nyilas hordák, a bűnös vezetők és kiszolgálóik, akik az országot belesodorták a pusztító háborúba.

Pardon: a hordák nem franciák voltak és mi nem menekültünk... legalábbis nem mindannyian.

(A Szentesi Élet c. lapból nyírta Dancsó Béla, szentesi olvasónk)

Bicskei Bertalan:

„Felállt védelem ellen nem tudunk játszani"

Itt a megoldás! Kötelezni kell őket, hogy üljenek le!

(A Népsportban találta Papp András, alberttelepi olvasónk)

AGITÁCIÓ

– Hallottuk, hogy van itt egy magyar állampolgár, aki még nem tagja semmilyen szervezetnek.

HAJNALI FUTÓK

– Mi az hapsikám, neked sincs szponzorod?

TRIBÜN

Két játékos az edzőjét szapulja.
— Ez az ember csak önmagába szerelmes.
— Legalább nyugodtan alszik.
— Hogyhogy?
— Biztosra veheti, hogy nincs vetélytársa.

* * *

Barbara Grogan írja a Reader's Digestben.
A fodrászom legutóbb munka közben elmesélte, hogy másodállásban a versenypályán dolgozik.
— És mit csinál maga a versenypályán? — kérdeztem.
— Természetesen a lovakat nyírom — válaszolta.

* * *

Ifjú házaspár megy a baseball világbajnoki döntőjére. Óriási a tömeg, még nagyobb a felhajtás. Az ifjú asszony ugratni akarja a férjét. Megkérdi: eladná-e a tíz dolláros jegyét száz dollárért?
— Nem én.
— Ötszázért?
— Szó sincs róla.
— Ezerért?
— Eszembe se jutna.
— Ötezerért?
A férj elgondolkozik.
— Tudod mit — mondja végül —, ötezer dollárért eladnám a tiedet.

* * *

Edzői alapigazság Brian Cloughtól:
— Egy jó mozdulatot éppoly könnyű megtanulni, mint egy rosszat.

* * *

Lou Ericson írta az Atlanta Journalban:
— Sokkal jobb állampolgárok lennénk, ha olyan gondosan töltenénk ki a szavazólapunkat, mint a totószelvényünket.

(p. p.)

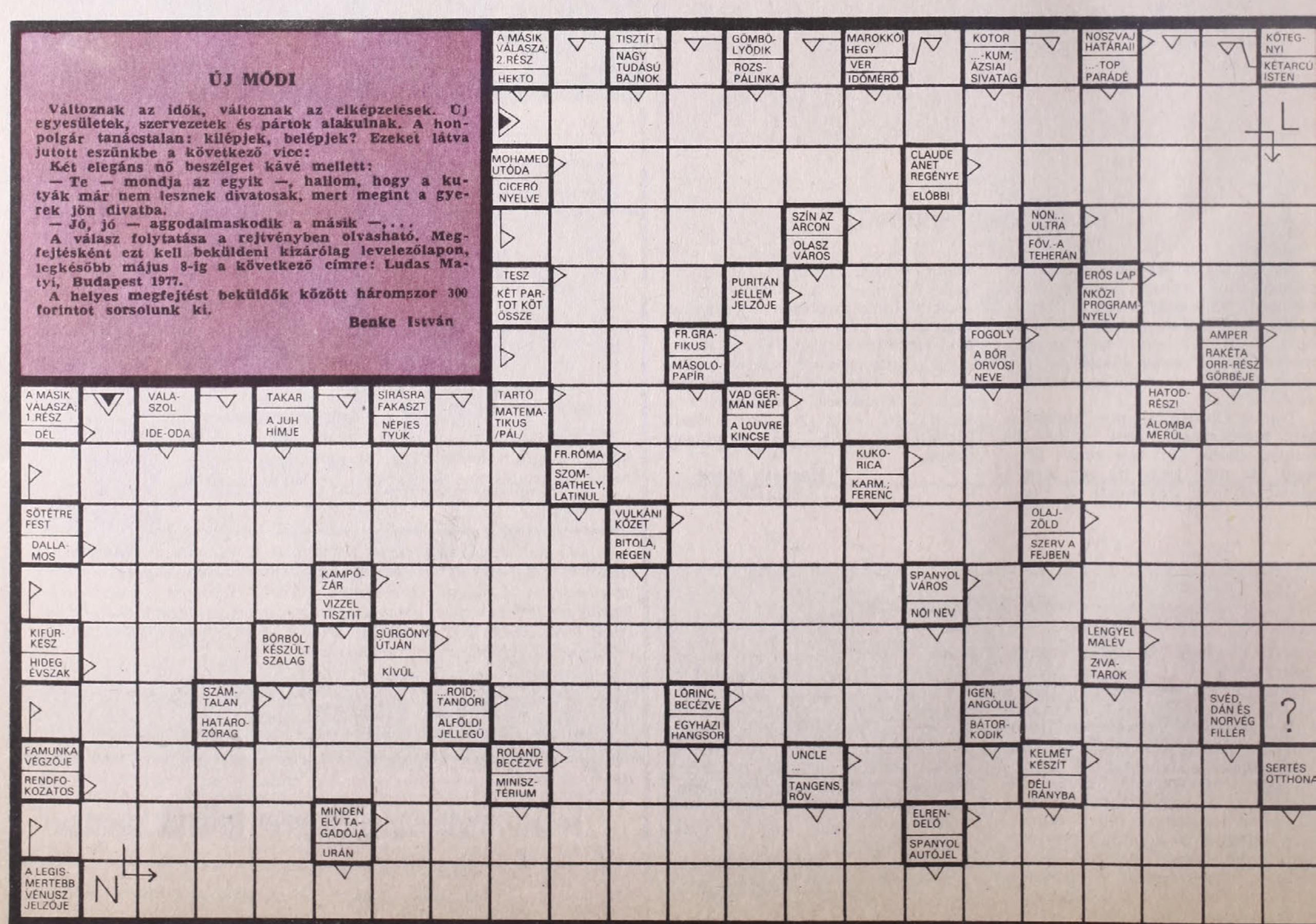
CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

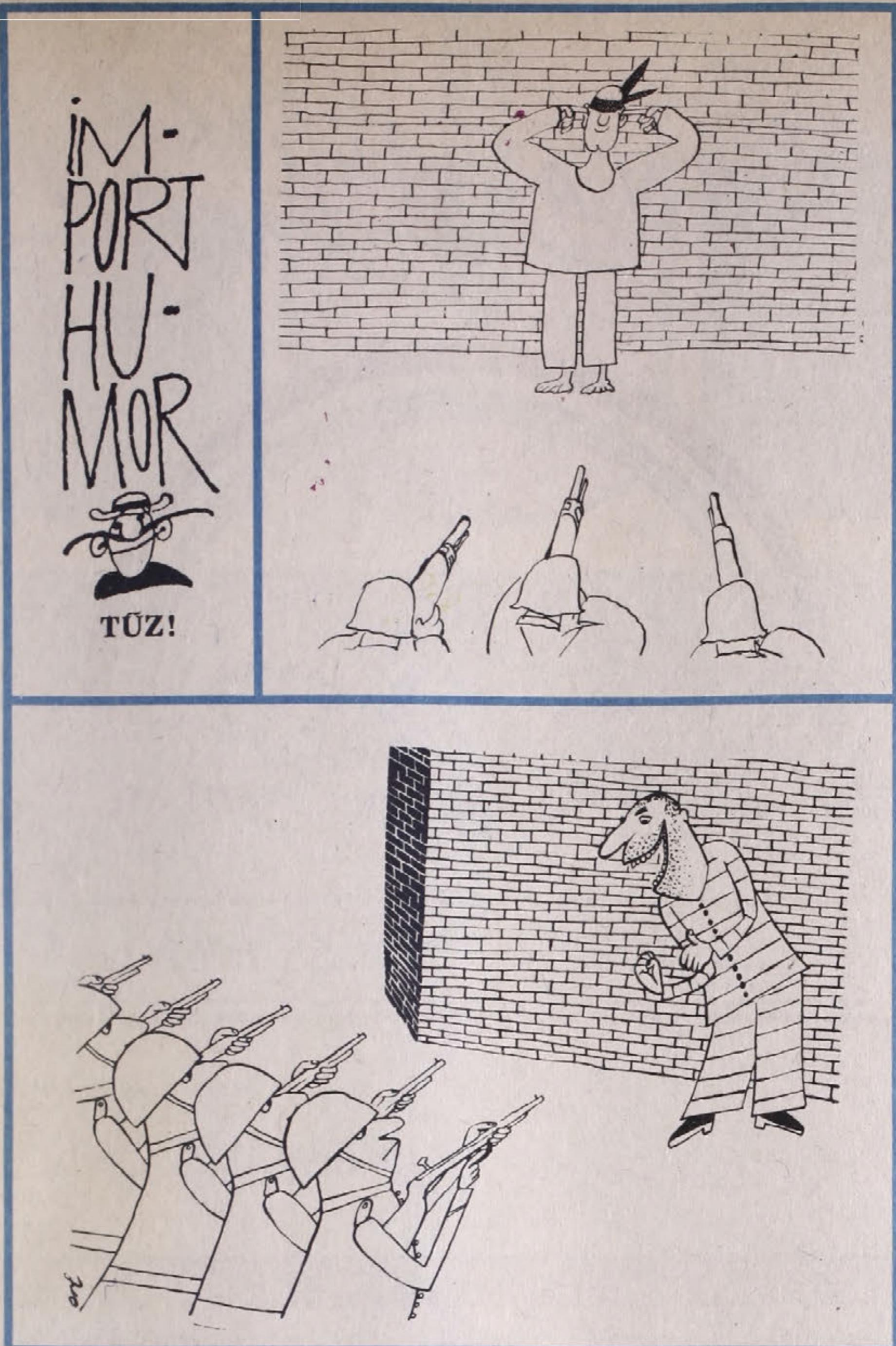
című rejtvényünk helyes megfejtése:
— Jó, majd szólok a papámnak. A mamám úgyis elutazott egy hétre.
300-300 forintot nyert:
Czakó Béla, Pápa, Török B. út 8—10. 8500.
Schubert István, Budapest, Latabár Kálmán u. 11. V. 15. 1041.
Mekler József, Tapolca, Kossuth L. út 47. 8300.
A nyereményeket postán küldjük el.

ÚJ MÓDI

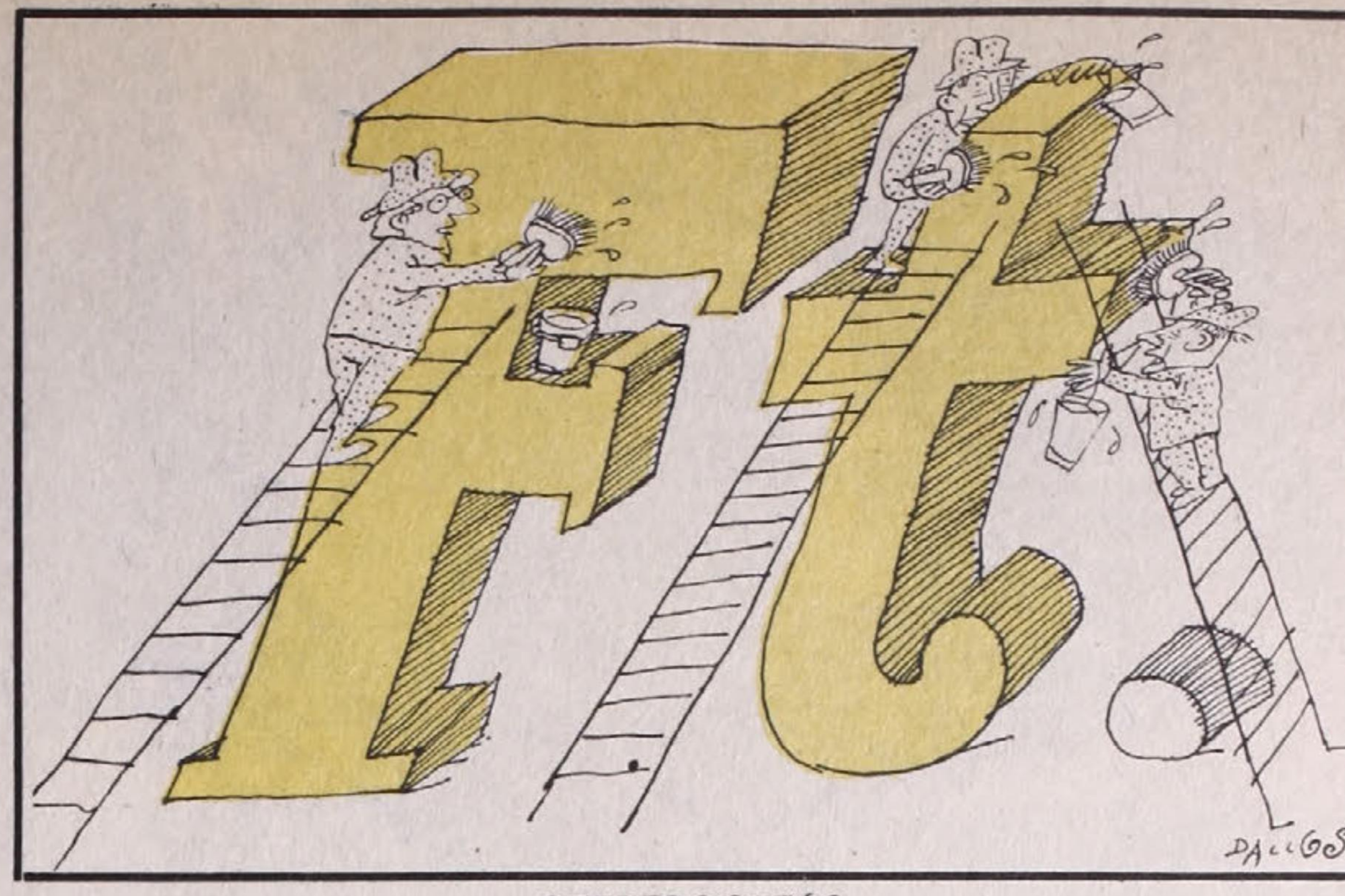
Változnak az idők, változnak az elképzelések. Új egyesületek, szervezetek és pártok alakulnak. A honpolgár tanácstalan: kilépjek, belépjek? Ezeket látva jutott eszünkbe a következő vicc:
Két elegáns nő beszélget kávé mellett:
— Te — mondja az egyik —, hallom, hogy a kutyák már nem lesznek divatosak, mert megint a gyerek jön divatba.
— Jó, jó — aggodalmaskodik a másik —, . . .
A válasz folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 8-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

RENOVÁLÁS

SZEREPOSZTÁS

– Én elhalmozom ígéretekkel, te bizakodóvá teszed, ő kiábrándítja az egészből ...

GAZDASÁGI RENDKÍVÜLI ÁLLAPOT

– Ne izgulj Géza, mért pont ez ne lenne félreértés?

NAGYZÁSI HÓBORT

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
89.2308/18-66-22
Felelős vezető: Grasselly István vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

PLURALISTA OLDALUNK

TÓT GYULA RAJZAI

